

Zpravodaj města Černovice a okolí

Černovicko

BŘEZEN – DUBEN

Cena 15,- Kč

č. 2

2022

Úvodník starosty města

Krásný březen, vážení čtenáři zpravodaje. Otevíráte náš informační bulletin v měsíci, kdy nám zaklepe na dveře jaro, a jestli to máte stejné, jako já, už se nemůžete dočkat.

Víte proč? Protože si myslím, že nám to věčné zavření pěkně leze na mozek. Moc nám prospěje, když zase ucítíme na obličej sluneční teplo a bude možné pohodlně sedět venku a povídat si. Potřebujeme trochu optimismu, už si ho fakt zasloužíme.

Prožíváme hodně divné období. Jsme kritičtí, jako bychom zapomněli na své vlastní slabiny a chyby.

Nadáváme na vládu, že nic nedělá, že se nestará. Nezažil jsem toho ještě tolik, ale pamatuji doby, kdy měla vláda 100 dní hájení. Dával se jí prostor, aby vůbec začala naplňovat nějakou svou politiku. Kdeže ty loňské sněhy jsou – tento úvodník vzniká měsíc po vyslovení důvěry, a vláda nedostala těch dní na rozkoukání ani deset. Nu, chlupci a děvčata ve vládě, mám pro vás jednu radu – čím víc jste nahoře, tím víc tam fouká. Moc vám to nepomůže, ale víc pro vás tady udělat nemůžu. Nebudete to mít jednoduché.

Naše zájmová sféra žije v těchto dnech také další okupací Ukrajiny ze strany Ruska. Nic, co by nás mohlo uklidnit, přesto si s pozoruhodnou chutí vedeme naše vlastní názorové války o to, jestli je větší válečný štváč USA, nebo Rusko. Jako by nám to snad až bylo i líto, že nemáme u hranic nějakého „divného souseda“, tak se musíme alespoň pohádat mezi sebou.

A i když se zdá, že je naštěstí pandemie Covidu na ústupu, ještě si veřejný prostor zpestříme pikantním projednáváním pandemického zákona. Koalice ho prosadí i přes „obdivuhodný“ výkon Tomia Okamury (který dokázal mluvit v parlamentu 6 hodin). A to jen proto, aby si ho pak sama zrušila v senátu.

Jak říkám, potřebujeme trochu optimismu, možná se dokonce nebrat tak vážně. Víte, co se dá například zjistit?

Okamura bude muset ještě hodně přidat – Strom Thurmond, Senátor USA z Jižní Karolíny, dokázal v Senátu USA mluvit bez pauzy 24 hodin

a 18 minut, když se snažil zabránit přijetí zákona o politických právech pro černé.

Ať už se bude pod Fialou premiérské křeslo kývat jak bude chtít, rekordman také nebude. Švédská premiérka Magdalena Anderssonová rezignovala na svou funkci 12 hodin poté, co do ní nastoupila.

Rusko by možná mělo provést invazi do svého vlastního vnitrozemí a udělat si pořádek doma. Podle ruské Kontrolní komory v přibližně jedné třetině ze 117 tisíc zdravotnických zařízení v zemi nemají tekoucí vodu.

Takže vám přeji, abyste tyto stránky četli s výhledem na jasnou oblohu, a jasnou hlavou.

To vám přeje Jan Brožek, starosta města Černovice.

INFORMACE ZE ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTA ČERNOVICE ze dne 2. 2. 2022

Zastupitelstvo města Černovice schvaluje:

- koupi pozemků číslo 959/30,959/31 a 959/33 v k.ú. Černovice u Tábora za cenu 24.100,- Kč
- uzavření smlouvy o smlouvě budoucí JH-001030068746/001-ELPE
- uzavření smlouvy s Ing.arch. Tomáš Irber – IRBER ARCHITEKTI na projektovou dokumentaci na změnu užívání stavby pro objekt Ozdravovny (č.p. 288 v Černovicích)
- ZÁMĚR prodeje části pozemku číslo 1469/27 v k. ú. Benešov
- ZÁMĚR pronájmu části pozemku číslo 1469/27 v k.ú. Benešov majitelům pozemků 81/2, 87/1 a 22/2 v k.ú. Benešov
- směnu pozemků číslo 3267/29, 3267/11 v k.ú. Černovice u Tábora, dále pak 16 v k.ú. Dobešov u Černovic, za pozemek číslo 2499/45 v k.ú. Černovice u Tábora
- pro výkon TDS v Nádražní ulici Ing. Zdražila a pověřuje starostu podpisem smlouvy
- rozpočtové opatření číslo 1
- řád hřbitova

- vyspání dotačního titulu na podporu činnosti s mládeží na rok 2022
- poskytnutí daru 25.000,- Kč Farní charitě Pelhřimov

Zastupitelstvo města Černovice neschvaluje:

- poskytnutí daru centru LADA
- poskytnutí daru Centru pro zdravotně postižené Kraje Vysočina

Zastupitelstvo města Černovice bere na vědomí:

- zprávu starosty o postupu prací při rekonstrukci ČOV
 - že dozor na BOZP v Nádražní ulici bude vykonávat p. Brom a pověřují starostu podpisem smlouvy
-

Odpadové povinnosti podnikatelů

Máme za sebou přibližně rok fungování svozu odpadů v režimu D2D a mohu zhodnotit, že systém se osvědčil. Říkám to nejen jako starosta města Černovice, ale také jako předseda svazku DSO Sompso a zároveň člen představenstva Sompso a.s., tedy odpadářů, kteří se o to, co vyhodíme, společně starají.

Výsledky jsou skutečně dobré a negativních zkušeností minimum. Samozřejmě se ke mně stále nemusí všechny poznatky dostat, proto uvítám každý nápad nebo podnět, který se odpadů týká. Ale asi bych řekl, že nikdo neměl (i přes snížení frekvence svozu komunálních odpadů na 1x za 14 dní) problém se do popelnice (snad) vejít. A asi hodně občanů bylo překvapených, kolik vlastně vyprodukuje plastů nebo papíru, když je teď hází do své vlastní popelnice.

Ale řešení odpadů nekončí. Postupně doplňujeme kontejnery do tzv. veřejné sběrné sítě (VSS), tedy zejména k bytovkám. I když nám letošní rozpočet nedovoluje upravit více míst na kontejnery tak, aby vypadaly pěkně, doufám, že se toho dočkáme v příštím roce.

Je dobře, že jsme D2D zavedli, protože zákon o odpadech stanovuje „pokuty“ za to, když produkuje moc netříděných odpadů. Limit pro rok 2021 byl 200 kg na občana, a díky zavedení D2D jsme ho splnili. Placevní pokuty by pak spadlo na Sompso a.s. a potažmo na naše město, což by

se muselo promítnout v poplatku za odpad. Naštěstí se nás tato věc letos týkat nemusí.

Ale není to vše jen o úspěchu. Veřejná sběrná síť, a to hlavně kontejnery na některých místech, je stále přeplněná. U kontejnerů to nevypadá vůbec dobře a je to ostuda.

Původcem velké části odpadů, které se objevují v těchto kontejnerech, jsou **podnikatelé**. A v našem případě zejména **obchodníci**. Neházím je teď do jednoho pytle, řada z nich to vyřešené má, někteří ale ne.

Zákonná norma, která toto upravuje, je zákon č. 541/2020 Sb., o odpadech. A upozorňuji, že:

(§ 15) PŮVODCE ODPADU je povinen:

- **PROKÁZAT ORGÁNŮM PROVÁDĚJÍCÍM KONTROLU, že pře-**
dal odpad, který produkuje, v odpovídajícím množství v souladu se
zákonem (§ 13), tedy např. odpadové firmě/zařízení určenému pro nakládání s odpady;
- v případě **komunálního odpadu**, který běžně produkuje, a **stavebního a demoličního odpadu**⁴, který sám nezpracuje, **MÍT JEJICH PŘEDÁNÍ** v odpovídajícím množství **ZAJIŠTĚNO PÍSEMNOU SMLOUVOU PŘED JEJICH VZNIKEM;**

Co to znamená? Znamená to to, že pokud jste podnikatel, máte povinnost mít smlouvu s odpadovou firmou, která od vás odpad bude odvážet (nemůžete ani uzavřít smlouvu s městem Černovice, tuto variantu nenabízíme). Tuto povinnost kontroluje ORP Pelhřimov a může za nedodržení uložit pokuty.

Podnikatelé nemohou svůj odpad likvidovat prostě tím, že ho hodí do veřejných kontejnerů. Tím systém neúměrně zatěžují, tato místa jsou určena pro běžné občany. Můžete to považovat za nespravedlivé, ale tak mluví zákon.

Vím, že většina obchodníků a podnikatelů tuto povinnost splnění má. Zároveň vím, že podnikat není snadné a každý náklad navíc, který musí živnostník nebo firma vydat ze své kapsy, je bolestný. Ale nelze to dělat tak, že někteří podnikatelé si budou platit svůj svoz odpadů, a jiní to budou mít zadarmo a budou plnit kontejnery kartony od jogurtů.

Systém musí být spravedlivý.

Nová pravidla pro dotace zemědělcům – větší podniky budou znevýhodněny

Na přelomu ledna a února se v naší zemi konaly velké protesty zemědělců. Tentokrát za podpory Agrární komory a Zemědělského svazu, a demonstrace se konaly opakovaně v průběhu několika dní.

Proč se o tom zmiňuji zde ve zpravodaji i já? Protože jsme zemědělská oblast, a výsledek se nás dotkne.

České zemědělství (ale v podstatě zemědělství v jakékoli rozvinuté zemi) je velmi závislé na dotacích. Máme dotace národní i Evropské, a zemědělská politika spolkně aktuálně asi 38% rozpočtu EU (byly období, kdy to bylo až 70%). Tak to je a těžko se to změní.

Na začátku ledna měla naše vláda odevzdat Evropské komisi návrh rozdělování našeho podílu peněz z EU. Ten byl připraven ještě minulou vládou, a protože nová vláda získala důvěru až na počátku ledna, termín posunula a dokument připravovala.

Zásadní změnou je orientace na menší podniky. Podle vyjádření nového ministra zemědělství Zdeňka Nekuly „šlo o to, vrátit dotační kyvadlo do rovnovážné polohy, rozdílů v podpoře mezi malými a velkými zemědělci byly dosud asi dva tisíce korun na hektar ve prospěch velkých.“

Myšlenka je založená na tom, že menší zemědělci se lépe starají o krajinu, mají pestřejší sortiment plodin a obecně jsou lepšími hospodáři.

A tady vidím kámen úrazu.

V Černovicích hospodaří Zemědělské družstvo (na více než tisíce hektarech, takže střední podnik) a také menší zemědělci, kteří mají obvykle v péči desítky, nebo nízké stovky hektarů. Farmařit je dnes hodně tvrdý chleba a skutečně nezávidím ani velkým, ani malým. Zejména pokud dělají živočišnou výrobu (a to i naši malí dělají), řekl bych, že to je očiště. Sehnat pracovníky na to, aby se každý den, starali o krávy nebo prasata ať je pátek nebo svátek, to je dnes nadlidský úkol. Smekám a děkuji, a moc jim přeji, aby měli peněz trochu víc.

Avšak ani ZD ale nemá na různých ustlání, problémy s pracovní silou má stejné, energie jsou i pro ně čím dál dražší, osiva, chemie zrovna tak. Jen ty výkupní ceny komodit jsou jaksi pořád stejné. Takže smekám i tady.

Jsem založením i vzděláním přírodovědec, a hodně se o tyto věci zajímám. Je to o mě už asi celkem známo – tuhle mě jeden člen ZD otituloval, že „jsi pěkně zelenej“. Z tónu řeči se dalo poznat, že vlastně říká spíše

„jsi pěkněj pitomec“. Měl bych tedy ekologicky jásat, že konečně se nám bude žít lépe.

Jenže já prostě jásat nemůžu. Měl jsem možnost mluvit s panem ministrem Nekulou v rámci interní diskuse, a jeho odpověď mne zklamala. I když návrh nové SZP obsahuje celou řadu opatření, která mají podpořit ekologické hospodaření (a to zahrnuje celou řadu věcí), větší podniky dostanou peněz méně, i kdyby farmařili jako v Rajské zahradě.

S tím jednoduše nemůžu souhlasit. Hodit velké podniky do jednoho pytle a prohlásit, že kdo je velký, hospodaří blbě, a je třeba mu vzít peníze, to je přinejlepším nespravedlivé. Myslím, že to povede k poměrně velkým otřesům v celém našem zemědělském sektoru a jaký bude výsledek, to je hodně nejisté.

Na stránkách ministerstva existují nástroje, jak si spočítat předpokládané dotace, ale neznám problematiku natolik dobře, abych mohl vykalkulovat dopady pro hospodáře z našeho města. Ale konzultoval jsem to s lidmi jak z menších, tak středních podniků, kteří se zemědělství věnují celý život, a ten dopad bude značný. Střední a větší podniky znevýhodněné budou.

Jak z toho ven?

- 1) Nastavení společné zemědělské politiky lez každý rok upravit a změnit. Dává tak pořád smysl snažit se jednat s ministerstvem a přesvědčovat, že změna podmínek je možná a žádoucí. Jsem demokrat a tuto cestu považuji za správnou. Pokud budu mít já ještě příležitost apelovat na ministra zemědělství přímo, udělám to (ale buďme realisté – budu jen součástí snad dost velké skupiny).
- 2) Skutečnými králi trhu nejsou zemědělci, ale obchodníci. V ČR bohužel zejména velké řetězce. Jestli chcete pomoci našim zemědělcům, ať už malým nebo velkým, nakupujte naše potraviny a produkty. Když můžete nakoupit přímo u místních zemědělců, udělejte to. Peníze zůstanou u nás. Záhorovi například nedávno zveřejnili možnost koupit si hovězí maso přímo z jejich farmy pod Svidníkem, nebojte se takových nabídek využít.
- 3) Pokud jste vlastníky půdy, kterou propachtováváte zemědělcům, dobře zvažujte, jestli pachtovní smlouvy vypovědět, nebo dokonce jestli půdu prodat. Ceny pachtů budou kolísat, cena pozemků také, ale obojí spíše směrem vzhůru. Rychlou výpověď nebo prodejem můžete dlouhodobě prodléat. A když už chcete změnit pachtýře nebo majitele, preferujte místní.

- 4) Buďme slušní. Teď se podmínky změnily trochu ve prospěch jedné skupiny, nebylo by fér prohlašovat o malých farmářích, že jsou to vyžírkové, kteří neprodukují potraviny, a jen bagrují dotace. A stejně tak není košer prohlašovat, že každý, kdo má více než 200 hektarů je agrobaron, a zaslouží si pěkně pustit žilou. Máme v Černovicích malé i velké, a skutečně není důvod si ještě jít po krku navzájem.

Tolik rady pěkně zeleného starosty města Černovice.

Hřbitov po vichřici

Upozorňujeme občany, že na budově kina je nově umístěna vývěska na smuteční oznámení.

Společnost

ECOBAT s.r.o.

IČ:267 25 967, se sídlem Soborská 1302/8, Praha 6
zapsána v OR u Městského soudu v Praze, oddíl C, vložka 89816,
oprávněná Ministerstvem životního prostředí k provozování kolektivního
systému zpětného odběru přenosných baterií a akumulátorů
vydává osvědčení

O PŘÍNOSU PRO ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Osvědčení se vydává pro

město Černovice

IČ: 00 24 80 37

Výše uvedený smluvní partner odevzdal v roce **2021** ke zpětnému odběru
a následné recyklaci celkem **64 kg použitých baterií**.

Z tohoto množství bylo recyklací získáno **47 kg kovonosných druhotných
surovin**, které budou opětovně využity při výrobě nových produktů.

RNDr. Petr Kratochvíl
Jednatel společnosti ECOBAT s.r.o.

Děkujeme, že pomáháte šetřit přírodu a její zdroje.
Sběrem baterií přispíváte také k čistšímu ovzduší a vyšší kvalitě vodních zdrojů.

Černovice v roce 1952

Máme nový rok a z kalendáře se na nás usmívá krásný letopočet 2022. Samé dvojky. Zamýšlíme se, co nám tento rok přinese. Nevíme. Je to zatím tajemství. Co ale víme, jaký byl rok před sedmdesáti lety, tedy v roce 1952. Pojďme společně nahlédnout do černovické kroniky.

Na radnici dochází začátkem roku k výměně městského tajemníka. Místo pana Jana Jelínka, který nadále zůstává na MNV jako úředník, se funkce ujímá pan Jan Mareš, do té doby zaměstnanec Okresního stavebního podniku. V červenci byli z důvodů špatného výkonu, popř. z jiných příčin odvolání z MNV další funkcionáři a na jejich místa jsou jmenováni noví členové.

V únoru byly vyřazeny z dalšího užívání městské pečeti se znakem obce. Nadále jsou užívána pouze razítka se stáním znakem. Na jaře byly odevzdány, přes protesty rady MNV, do státního archivu veškeré matriky bývalého matričního římskokatolického úřadu vedené do roku 1850, které byly jedny z nejstarších matrik a jejichž souvislá řada začínala rokem 1648.

Po neobyčejně tuhé zimě s velkým množstvím sněhu přišla na zemědělce pohroma. V jarních měsících řádil v obci mor drůbeže, což vážně narušilo plnění předepsané dodávky vajec.

Léto bylo velmi suché a objevila se mandelinka bramborová. Podle úředních zpráv je to brouk, který je schopen zničit naše bramborářství. Proto je tomuto brouku věnována velká pozornost. V prvním roce výskytu je organizován jeho sběr a to vždy každou neděli dopoledne. Z každé domácnosti se musí zúčastnit alespoň jedna osoba. Docházka je pečlivě sledována. Těm, kteří se „hledačky“ nezúčastní, jsou vyměřovány pokuty. Hledat mandelinku chodí v odpoledních hodinách i žáci zdejší školy. Později jsou celá pole posypávána přípravkem DDT, který je zemědělcům dodáván bezplatně, a proto se s ním nešetří. Ohniska výskytu jsou ošetřována prudce jedovatým Aredinen, který na bramborách zanechává chloroyou chuť.

Žně začaly 28. července a měly rychlý průběh, takže již 25. srpna bylo všechno obilí sklizeno a jeho výkup byl proveden do 30. srpna. Vzhledem k mimořádnému suchému létu se projevoval značný nedostatek krmiv. Vedle lístkového přídělu mléka je do obce v té době přidělováno 800 l volného mléka čtvrtletně. Zemědělci, kteří nesplnili dodávku mléka, nedo-

stali lístky na cukr a mýdlo. Tyto věci si museli kupovat na volném trhu za vyšší ceny.

V srpnu téhož roku je v Černovicích zrušena truhlářská provozovna národního podniku Stavomontáže v dřevěné dílně u jatek. Bez ohledu na zájem obce je objekt předán Výkupnímu závodu, který zde zřizuje třídirnu sadbových brambor.

V té době jsou organizovány soutěže mezi jednotlivými obcemi. Černovice soutěží s Lidmaní v těchto bodech: ustavení stálých komisí (zemědělské a finanční), organizace výboru žen, dokončení výkupu obilí, zajištění dodávky brambor do stanoveného termínu, získání nových členů JZD, procentní plnění plánu osevu ozimů a orby a vedení zemědělské evidence. Ve většině z těchto bodů byly Černovice úspěšnější.

31. března 1952 byl vykoupen v ulici Svatavské domek čp. 56, který byl jako komunikační závada zbourán. V listopadu byla Státními silnicemi provedena od domu čp. 24 na náměstí až před sokolovnu kompletní úprava celé této komunikace. Ke zhotovení jejího svršku byla použita obalová drť dovezená z úpravny v Pelhřimově, a tak se stala první ulicí v našem městě s asfaltovým povrchem.

Rekonstrukce se neomezily jenom na ulice, ale bylo například Místním národním výborem vyměněno dvanáct oken ze dvorní strany v domě čp. 72 a zřízena veřejná telefonní stanice pro Vackov a Stružky nákladem 32 tisíc Kčs.

Ve zmiňovaném roce se také převádí vodárna MNV na nový podnik s názvem „Zásobování vodou a kanalizace v Jihlavě“, jehož oblastní vodárna je v Pelhřimově. Jako trvalý pracovník odpovědný za provoz vodárny a kanalizace je zaměstnán městský vodák. Později je správa vodovodu řízena přímo z krajského střediska ZVAKU. Tady kronikář hodnotí spolupráci MNV a ZVAKU jako vzornou.

V podzimních měsících se objevil po několika letech opět nedostatek uhlí. Není možné mimo přiděl jakékoliv uhlí obdržet. Jsou dováženy jako volné palivo kamenouhelné kaly. Přes počáteční nedůvěru je po nich velká poptávka.

V „Měsíci československo – sovětského přátelství“ jsou v obci konány různé akce. Například 6. listopadu byla upořádána oslava Velké říjnové socialistické revoluce, dále přednáška o sovětské tělesné výchově, koncert pražských umělců, beseda o Komsomolu, beseda o Stalinské pětiletce a zdravotnická přednáška, která měla největší návštěvu.

12. prosince byla na paměť výročí podepsání Československo-sovětské spojenecké smlouvy slavnostní schůze MNV. Ze schůze byly odeslány pozdravné telegramy prezidentu republiky a sovětskému velvyslanci. 31. prosince byla poprvé uspořádána besídka s nadílkou Dědy Mráze.

Tak to byl rok 1952, přejme si, aby rok 2022 byl klidný bez nějakých turbulentí.

R. V.

Co ste hasiči – co ste dělali...?

Tento popěvek si často „broukám,“ kdykoliv jdu kolem hasičské zbrojnice. Mám ráda tuto písničku. Je sice už letitá, ale k hasičům patří.

A na úvod této písničky mi svým zajímavým článkem z minulého čísla zpravodaje dal odpověď zaslužitý člen SDH – pan Michal Charvát, kterému tímto děkuji za perfektně výstižný článek jejich zásahů v akci.

Děkuji všem našim sestrám a bratrům v „hasičské zbroji“ za jejich pro nás tak potřebnou, ale pro ně velmi nebezpečnou činnost. Jste borci.

Jsem ráda, že vás máme a jsem na vás hrdá! Přeji vám všem co nejméně výjezdů a hlavně hodně štěstí!

Helena Hrubá

100 obrázků paní doktorky Musilové

Paní doktorku Musilovou znala většina z nás, jako praktickou lékařku. Ordinovala v Černovicích celých 15 let. Málokdo však věděl, že jejím velkým koníčkem je malování. Sám jsem několik jejích obrázků viděl v domě pod Svidníkem, kde žila se svým manželem Matějem. Moc se mi líbily. Byly poetické, vtipné, plné insitní fantazie. Jaké však bylo překvapení, když po její smrti našli její syn Láďa a snacha Jana další sadu podobných dílek, jejichž počet se zastavil na čísle 100!!! Loni v srpnu mě Láďa s Janou oslovili s myšlenkou uspořádání výstavy těchto výtvarných fantazií. Slovo dalo a slovo a dnes stojíme před realizací tohoto snu. Pokud se vše podaří zorganizovat, bude výstava 100 obrázků paní doktorky Musilové otevřena pro černovickou veřejnost v sobotu 2. dubna 2022 ve velkém sále sokolovny. Držte nám palce a budete moci vstoupit do neznámého světa známé paní doktorky.

Tomáš Tintěra

Archiv divadelních her ochotnického spolku Bělohrobský

Když jsem studoval městskou historii a společně s panem Ing. Janečkem jsme s dovolením správce sokolovny pana Alfréda Tellera před mnoha lety prohlédli a uspořádali sokolský archiv, všiml jsem si, že ve velké dřevěné bedně leží složeny staré divadelní hry s razítky Ochotnický spolek Bělohrobský v Černovicích. Uvědomil jsem si, že nemám čas, abych se tomu více věnoval, protože jsem k činnosti spolku Bělohrobský měl mnoho jiných pramenů. Některé díky bývalým členům a hercům, jiné v kronikách. Časem jsem na žádost správkyně webu *Databáze českého ochotnického divadla* poskytl výpis ze své knihy pod názvem *Vývoj ochotnického divadla v Černovicích u Tábora*. Ale stále jsem v hlavě držel myšlenku, že by nebylo špatné bednu prohlédnout, utřídit a zinventarizovat. Práce, související s doplňováním historie města, mne však stále zaměstnávaly a na bednu nebyl čas. Když ale začala přestavba sokolovny, věřil jsem, že někdo jistě celý archiv zachová. Stalo se. Sokolové pečlivě vše uložili do 5 kartonových krabic a loni v létě mi je pan Pavel Láslzlo všechny laskavě dovezl až do domu k prostudování. Soupis všech položek jsem kromě předání zdejšímu městskému archivu poslal i oné internetové databázi a porovnal s jejich rozšířenými údaji. Zde jsou zjištěné zajímavosti:

Knihovnu her budovali ochotníci od začátku své činnosti roku 1883, ale předcházela činnost studentských ochotníků pod vedením Vojtěcha Vejškraha-Bělohrobského od roku 1864. Po jeho úmrtí se spolek ustavil a do štítu vetkl jeho jméno. Nejstarší dochované exempláře jsou z revolučního roku **1848** a let následujících, většinou tištěné a vázané hry Klimenta Václava Klicpery. Ještě starší je nedatovaná fraška neznámého autora nazvaná Štěkavec a česky tištěná německým švabachem. (Tuto hru snad od Augusta z Kotzebue, asi přeloženou Janem Nepomukem Štěpánkem prý hráli například v Mladé Boleslavi už roku 1833!) Někdy v době založení spolku byla zásoba asi dvou set her očíslována, na obálky byla čísla přitištěna červeným razítkem bez ohledu na rok vydání. Po celou dobu působnosti až do roku 1936, kdy číslování a razítkem spolku Bělohrobský opatřené knížky končí, bylo číslováno přes čtyři sta scénářů. Dodnes se jich zachovala více než polovina: 246. A k nim přibýlo dalších 80 neočíslovaných, čili celkem archiv dnes obsahuje 326 originálních knih a brožur. Titulů je ovšem nepoměrně víc, kolem 450, protože první hry byly vydává-

ny ve sbornících například *Divadelní Ochotník* nebo *Divadelní Biblioteka* společně po dvou nebo po třech. Takových sborníčků je téměř sto a v nich je otištěno více než 200 titulů. Hry měly roztodivné charakteristiky. Kromě veseloher a komedií, činoher, dramát, truchloher i smutnoher nabízely frašky se zpěvy a tanci, vaudevilly, dramatické žerty, báchorky, obrazy ze života národního, hry z venkovského i velkoměstského života, operetky, sólové výstupy, slavnostní nebo silvestrovské scény a různá pásma. Některé tituly zakupovali zdejší ochotníci ve více kusech, exemplářů bývalo od dvou do deseti, celkem navíc asi 250. Tudíž archiv dnes obsahuje **přes 550 svazků**. Občas jsou přímo nadepsány jmény účinkujících nebo jimi ztvárněných postav. Většinou jde o brožury bez pevné vazby. Vázaných výtisků náhle přibýlo, když *Knihovna Národního shromáždění československého* vyřadila a asi darovala do Černovic přes 20 vydání většinou hodnotných her z období 1920–1925. Bez výjimky šlo o produkci nakladatelského družstva českých spisovatelů Máj. Ostatní spisy pocházejí od nejrozumnějších skoro 60 nakladatelů, převážně pražských, ale několik bylo i odjinud včetně Svobody z Jindřichova Hradce, Kurky ze Stráže nad Nežárkou či Šmída ze Soběslavi. Tento tiskař a nakladatel byl otcem mj. do Černovic provdaných dcer Matějkové a Janečkové a produkoval také hry J. L. Doudlebského, dalšího svého zetě Josefa Lišky (L. v pseudonymu!), autora 30 her a operet. Uvážíme-li, že spolek sehrál do konce druhé světové války **za období 60 let nejméně 230 představení** a další před založením a potom ještě po válce do svého zrušení roku 1951, zdá se, že knihovna byla plně využita a jen pár výtisků zůstalo ležet ladem, nebyly ani rozřezané, nikdo je nečetl. Mnohé jsou pochopitelně poškozené opotřebováním i dlouholetým skladováním, ale dodnes z nich vyzařuje atmosféra své doby, kdy se lidé vzájemně sdružovali a bavili spoluobčany kulturní tvořivostí.

V repertoáru převažovaly naivní veselohry, zkusme se pobavit aspoň některými názvy. Tady jsou: Doktor Žvanil, Jeden z nás se musí oženit!, Žena mužem, Když stará škatule chytne!, Mladí starci, staří hoši, Je živ? Zaplať Pánbůh!, Páris v Hloupětíně, Krejčí lékařem aneb Dobrodružství pana Prášila, Pod zemí aneb Boháč v železných dolech, Ženich z města aneb Klarinetista na útěku, Dva přátelé a jediný kabát, Tatínkovy juchty, Mužičku, nezlob se!

Poslední výtisky jsou z produkce od července 1949 jediného povoleného státního nakladatelství Dilia (Československé divadelní a literární jednatelství), vycházející v letech 1951-1961. Narozdíl od prvorepubliko-

vých, většinou pečlivě vypravených tisků včetně různorodých lákavých uměleckých obálek, jsou to strohé rozmnožené strojopisy velkých formátů. V Černovicích prý tehdy měly největší úspěch *Nepokojné hody svaté Kateřiny* Jaroslava Dietla z roku 1959, které sehrál nástupnický soubor Osvětové besedy v roce 1961. Tehdy právě shodou okolností archiv končí pásmem k výročí Velké říjnové revoluce *Leningradská symfonie*. Zřejmě toto pásmo nikdy nebylo uvedeno, jako skoro všechny poválečné svazky se jeví vůbec neotevřené. V městské kronice té doby jsou zaznamenána představení jen starších her Jiráska, Štecha a Moliéra, které v archivu nejsou. Překvapivě vysvětlení jsem našel v další části archivu. V prosinci 1949 vyšel ve *Zprávách ÚMDOČ (Ústřední Matice Divadelního Ochoťnictva Československého)* příkaz ústředí: „Upozorňujeme, že Knižní akce ÚMDOČ teprve začíná, že budou posílány další zásilky a že okrsky musejí svým členským spolkům prodat hry, které jim pošleme. ... Nesmí se proto příště vyskytnouti ani jeden okrsek, který by zásilku nerozprodal.“

Archiv obsahuje i několik neúplných ročníků odborných časopisů jako *Divadlo* (1912–1913), *České divadlo* (1918), *Československé divadlo* (1928–1936), *Ochoťnické divadlo* (1932), *České lidové divadlo* (1947–1948) a *Zprávy ÚMDOČ* (1926–1950). Tyto se zachovaly (některé nikdy nečtené) díky tomu, že ústředí každému členu, jímž po celou dobu byl spolek Bělohorský, posílalo jeden výtisk zdarma. V necelých 40 ročnících se Černovice vyskytují jedinkrát, kdy jejich nejmenovaný zástupce je uveden mezi účastníky okrskového sjezdu v Táboře 1932 a rodačka Marie Schäferová-Holakovská jmenovitě 8. prosince 1936 jako přednášející na režisérském kursu v Praze o společenském chování. Její manžel spisovatel Otokar Schäfer občas do časopisů přispíval kritikami soudobých představení, většinou Smíchovského divadla.

Raritou mezi písemnostmi je *Památník, vydaný v roce 1903 k oslavě 40letého jubilea prvního divadelního ochoťnického spolku „Pokrok“ ve Vídni*. Pozoruhodná je v něm poslední kapitola, inventarizující představení tamního spolku od roku 1868. Repertoár českých amatérských herců v hlavním městě Rakousko-uherské říše se téměř nelišil od toho, který jsem prozkoumal v archivu našeho venkovského města (v Palackého *Popisu království Českého 1848* ještě jen městečka) Černovice. A to je závěr, který snad dal smysl mému, na první pohled podivínskému, bádání.

Jiří Turek

Informační válka o Ukrajinu – Rozděl a panuj

Původně jsem měl připravený úplně jiný článek, ale bohužel Rusko napadlo Ukrajinu a všechno je jinak. Můj původní článek se týkal záludnosti internetu, který prostě není bezpečným a důvěryhodným místem.

Teď jsem ho zaměřil trochu konkrétněji, protože v souvislosti právě s Ukrajinou ukáže internet zase svou temnější stránku. Připravme se na mnoho zavádějících informací a celkový chaos. Nebude snadné si vybrat, co je pravda. To tak bohužel je.

Můj postoj k Ukrajině je jasný – jde o napadení samostatného státu Ruskem. Vůbec nedokážu pochopit, proč Putin něco takového nařídil. Nedává mi to smysl – tento článek vzniká 27. 2., úvodník jsem psal před týdnem, a než se dostal k vám, budeme na Ukrajině počítat mrtvé v tisících.

Nemám žádné iluze o tom, jak funguje Ukrajina jako stát. Je to země plná korupce, daleko méně rozvinutá než my, se zastaralou infrastrukturou. To ovšem ale nedává právo Rusku na ni zaútočit „a udělat tam pořádek“. Ta země má plné právo rozhodovat o svém osudu, zvolit si své přátele i nepřátele. Může se ucházet o členství v EU i NATO (i když to vůbec neznamená, že bude přijata). My Češi bychom, myslím, měli stát daleko více v EU o Ukrajinu, než třeba o Rumunsko. To však není důležité. Rusko už v roce 2014 obsadilo Ukrajinský Krym a od té doby dělá vše pro destabilizaci regionů na východě Ukrajiny (a vlastně celého zbytku země). Vše vyvrcholilo invazí z tohoto týdne, kdy je minimálně polovina země cílem plnohodnotného vojenského útoku. Nelze tomu říkat jinak, v bojích jsou rakety, stíhačky, tanky, vrtulníky atd. vše otevřeně s vlajkou Ruska.

Proč to obyčejní Rusové dopustí? Proč jdou do války se zemí, ke které mají zcela nejbližší? Protože jsou sami cílem informační války, která jim dlouhodobě předkládá informace o tom, že Ukrajina ve skutečnosti ani není stát, Ukrajinci nejsou národ. Předkládá jim informace o vyvražďování Rusů, které nejsou pravdivé.

Víte, všechno bychom mohli shodit ze stolu s tím, že každý má právo na svůj názor.

Jenže teď jsme svědky toho, že „aby měl každý svůj názor“, umírají lidé. Já bych k tomu asi řekl to, že každý sice může mít svůj názor, ale ne každý může mít svojí pravdu. K našim hranicím teď míří tisíce uprchlíků, proud se může změnit na statisíce či miliony. Týká se nás to.

Čemu věřit? No, tak na to není moc jednoduchá odpověď. Spíše bych vám poradil, čemu nevěřit.

Žijeme v době přebytku informací. Dnes nestačí jen si něco přečíst. Proč? Protože dnes se musíme i ptát, kdo to napsal, někdy si musíme položit otázku proč to napsal, nebo dokonce proč nám to dal přečíst.

Tím jsme to moc nezjednodušili. Tak si pojďme nastavit několik důležitých pravidel. Platí pro články na internetu, videa, emaily.

Pravidlo číslo 1 – ZLATÉ PRAVIDLO: Vše na internetu může být anonymní lež.

Internet je místo, kde neplatí moc pravidel. Pamatujte si, že pokud čtete nějaký článek nebo komentář na internetu, nebo třeba na Facebooku, nemáte moc jistoty, že člověk, který je pod ním podepsaný, je opravdu tím, za koho se vydává. Neexistuje kontrola, která by ověřila, že když někdo napíše „Dr. Zoun, odborník na problematiku Ukrajiny z univerzity ve Lvově“, tak jím opravdu je. Můžete se podívat na stránky univerzity a hledat, jestli tam mají Dr. Zouna, ale nemůžete ověřovat sami úplně všechno – nejde to zvládnout.

Jak na pravidlo číslo 1? Instituce, které mají nějaké sídlo, zaměstnance, víte o nich, že existují – například ČT, NOVA, iDnes, Novinky, Seznam, ministerstva atd. – ty se snaží informace zveřejňované na svých stránkách ověřovat. Tedy pokud napíšu, že dotyčný pán je skutečně Dr. Zoun, bude to s největší pravděpodobností opravdu on.

Pravidlo č. 2: Diskuse pod článkem není článek.

Na mnoho lidí čeká past v podobě diskuse. Článek Dr. Zouna jste si přečetli, celkem se vám líbil. Zabrousíte do diskuse pod článkem, kde někdo napíše opačný názor. A dokonce se může i podepsat Dr. Zoun. Ovšem tady už jste v daleko nejistějších vodách, v diskusích se může objevit cokoliv a není zaručeno, že to je pravda, nebo dokonce, že to má souvislost s tím hlavním článkem.

Jak na pravidlo číslo 2? Celkem jednoduše – aplikujte pravidlo 1

Pravidlo číslo 3: Mít názor neznamena mít pravdu.

Internet je džungle, kde se může vyjádřit a vyřádit úplně každý. Neznamena to, že jde o popis pravdy, i když to tak může být prezentováno. Mnohdy schválně – stránky vypadají seriózně, vyfocený pán v obleku, no prostě paráda.

Jak na pravidlo číslo 3? Vždy předpokládejte, že jde o názor, a položte si otázku: „Je ten nositel názoru důvěryhodný? Rozumí věci? Existuje vůbec? Nevodí mě jen za nos podle pravidla číslo 1?“

Pravidlo číslo 4: Někoho oblbnout na internetu je levné a účinné.

Propaganda tu byla vždy. Ať už státní, nebo protistátní. I teď jde o tlak mnoha stran, nastavovat ta správná témata, prosazovat ve veřejném prostoru názory odpovídající svému úhlu pohledu. Dělá to ruská strana, ukrajinská, americká, evropská, česká, německá, moravská, tábořská, lidmaňská, prostě jakákoli. Nechci se někoho dotknout. Prostě to berme jako dialog, který se ale může klidně odehrávat podle pravidla číslo 1. S manželkou si také občas ostře vyměníte názor, a také to někdy je tak, že každý trochu „kecáte“, prostě nehrajete fěr.

Jenže na internetu platí jiná pravidla. Protože platí pravidlo číslo 1 a 2, někdo může zahltnout prostor množstvím falešných informací podepsaných lidmi, kteří neexistují.

Je to jako byste se nehádali s jednou manželkou, ale třeba s dvaceti, padesáti nebo tisícem.

Jak na pravidlo číslo 4? Můžete mít pocit, že je to neřešitelný rébus. Nevěříte ani EU, ani Američanům, ani Rusům. Co s tím? Položte si otázku „Cui bono?“, tedy „v čí prospěch“. Co mi to kdo říká a proč mi to asi říká. Pokud někdo obhájí Ukrajinu/Rusko/EU/Čínu, jaký z toho může mít prospěch. Třeba žádný, ale třeba také zcela reálný.

Není to jednoduché, ale svět bohužel jednoduchý není. Pamatujte proto na pravidlo číslo 1.

Pravidlo číslo 5: Papír snese méně než internet.

Pokud si něco přečtete v opravdových papírových novinách, časopise, nebo knize, má to několik výhod. Nejde to snadno změnit, někoho to stálo dost peněz, aby to vyšlo, je pod tím někdo podepsaný a dohledatelný. Zdá se to banální, ale tyto věci na internetu samozřejmě nejsou.

Jak na pravidlo číslo 5? Čtete tištěná média. Nabídka je široká, vyberte si.

Snad jsem Vám trochu pomohl v tom, jak se v boji, který nás čeká, alespoň trochu orientovat. Nebude to snadné, uslyšíme mnoho tendenčních vyjádření, které se budou snažit podkopat podporu Ukrajiny. Připravte se na to, že budeme čelit těmto dezinformacím:

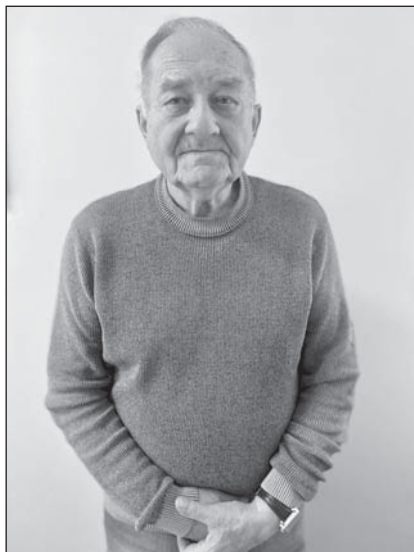
Hlavní cíle a strategie dezinformační kampaně, která teď bude zaplňovat veřejný prostor – co teď uslyšíme ještě více:

- a) Oslabení české podpory Ukrajiny v konfliktu – odvrácení se od Ukrajiny
- „Ukrajina je fašistický/mafianský/rozpadlý/umělý stát“
 - „Ukrajina není náš partner/spojenec/přítel“
 - „Ukrajina si za to může sama“
 - „Každý jiný na místě Ruska by byl/dělal to samé, Západ ve skutečnosti dělá to samé“
 - „Putin je schopný vůdce, nebojí se postavit agresivnímu Západu“
- b) Nedůvěra k vlastnímu prozápadnímu ukotvení ČR – odvrácení se od NATO a EU
- „USA/NATO jsou agresivní, Rusko mírumilovné, jen se brání (NATO obkličuje Rusko, NATO/USA začíná války všude ve světě, Rusko války ukončuje, NATO je ohrožením světového míru, naši vojáci se stali žoldáky ve válkách NATO).“
 - „EU/Brusel je totalita jako/horší než za komunistů (nařízení Bruselu nás zotročují).“
 - „EU je neschopná (řešit imigraci, vysoké ceny energií).“
- c) Nedůvěra ve vlastní národní reprezentaci – odvrácení se od českých autorit, od českých institucí, od hlavních informačních médií.
- „Naše vláda je loutkami v rukou EU/NATO/USA (“skáčeme, jak USA píská”, přijímání evropských norem).“
 - „Vláda nejedná v zájmu občanů a vlastní země (vlastizrádci, koupení za cizí peníze, Fiala, Koudelka, Farský agenti CIA).“
 - „Některé instituce jsou zbytečné/drahé/proti zájmům běžných občanů (Senát, Česká televize).“

Tyto a další věci teď uslyšíte ve veřejném prostoru často. Protože ony se v něm objevují už řadu let. A velmi úspěšně. Naše společnost je rozdělená. Je to vlastně jedno, z u jakého tématu je rozdělena. Podstatné je, že rozdělena je. Taková společnost je totiž slabší a méně schopná se postavit problémům. Emoce se vyvolají snadno, ale uklidnit je je už těžší.

Takže pamatujte – Cui bono – v čí prospěch?!

Josef KRÁL – životní výročí 80 let (24. 4. 1942)

Se sestrou Janou (provdanou Pa-devítovou) se narodil v rodině pracovitého černovického mlynáře Josefa Krále. Mlýn v blízkosti rybníka s malebnou přírodou byl později prodán, přestavěn a přejmenován na Resort Mlýn poskytující rekreační a ubytovací služby se skvělou kuchyní.

Po absolvování osmileté základní školy, která byla tehdy za černovickým kostelem, nastoupil na podnikovou Střední průmyslovou školu strojní v Sezimově Ústí. Po maturitě a vojenské základní službě pracoval v závodě Aero Letňany Praha, po té co by technolog tep-

lárný našel práci v Silonce Planá n/L.

Od devadesátých let podniká jako OSVČ v oboru revizní technik tlakových nádob. Provádí kontroly, revize, školení pro organizace převážně z táboreského okresu, kde i v Sezimově Ústí II s rodinou bydlí.

Kopanou s kamarády hrával od školních let na bývalém tržišti pod hřbitovem, po té v dospělém věku na novém hřišti u základní školy. Často oblékal dres dospělých místního Sokola. Po ukončení aktivní činnosti každoročně nastupoval k přátelským či turnajovým utkáním, jejichž podmínkou bylo stáří hráčů nad 33 let (první účastníci turnaje - Dopravní podnik Praha, Silon Planá n/L, Slovan Kamenice n/L a Sokol Černovice). Z turnajů se stala tradice, pořádaly se mnoho let. Rád se účastní setkávání bývalých fotbalistů, kde se kromě jiného vzpomíná i na mládí spojené se sportem.

Manželka Marie zprvu pracovala u Komunálních služeb v Pacově, po mateřské dovolené nastoupila na úsek administrativy v Silonce Planá n/L. Spolu s manželem vychovali dvě dcery, Lenku a Michaelu, obě pracují v sociální oblasti.

Rodné Černovice přirostly Josefovi k srdci tak, že svůj volný čas v létě s rodinou převážně tráví na chatě v zahrádkářské kolonii.

Dovolte mi proto, abych jménem „nás“ bývalých černovických fotbalistů popřál Josefovi a to nejen ke „kulatému životnímu výročí“, ale i do dalších let života pevné zdraví, pohodu a spokojenost...

P. Podskálník

Ladislav Kučera – životní výročí 70 let (10. 2. 1952)

Na první dobrou byste tomu možná nevěřili. Černovický sportovní nadšenec si do svého diáře připsal „jubilejní sedmdesátku“.

Narodil se v Praze. S rodiči se v raném dětství přestěhoval do Černovic. Od žákovských let je členem Tělocvičné jednoty Sokol Černovice.

Základní devítiletou školu reprezentoval ve fotbale, badmintonu a stolním tenise, který po té hrál více jak 30 let na úrovni krajské soutěže po nejvíce se Zdeňkem Soukupem, Petrem Kropáčkem a Jirkou Studeným. V oddíle působil jako hráč, organizační pracovník a řidič auta, kterým bezpečně přepravoval spoluhráče po celém Jihočeském kraji.

Zprvu pracoval na Silonce Planá n/L, v roce 1975 přestoupil do černovických Škrobáren jako údržbář, po té vedoucí směny. Začal hrát tenis, zastával i funkci předsedy oddílu, se kterým 3x získal titul přeborníka okresu. Později hrál závodně i volejbal.

Sport zabíral stále více volného času – zápasy, tréninky, vyřizování organizačních záležitostí. Velké poděkování proto patří manželce Daně (rozené Pejchové z nedaleké obce Mnich), která mu vždy byla oporou. Vychovali spolu dva syny Martina a Michala, které rovněž vedli ke sportu.

Láďa si ještě dnes rád zahraje tenis. Jeho největší zálibou je ale kolo, na kterém ročně najede až 5.000 km. S manželkou se během roku účastní i turistických toulek po blízkém a vzdáleném okolí pořádané místními turisty pod heslem „udělat něco pro své zdraví a veselou mysl“. Pokud zima dovolí, nazuje i běžky.

Díky Láďo, že jsi nebyl jen fanoušek černovického sportovního dění. V dalších letech hodně zdraví, štěstí, a optimismu v oblíbených sportovních aktivitách ...

P. Podskálník

Městská knihovna Černovice z nových knih

Pro dospělé

Sherbok D. C. – Judaismus
Vorel P. – Páni z Pernštejna
Dobiášová T. – Tajemství (Neskutečný příběh Anežky České)
Melanie von Orlow – Včelařka
Rutherford A. – Stručné dějiny každého z nás
Harari Y. N. – 21 lekcí pro 21. století
Schwarzerová E. – Sýkorky milují meduňku
Doležalová A. – Pomazánky
Kilián J. – Povstalci a odsouzení
Schuon F. – Opeřené slunce
Glass S. – Někdo poslouchá
Vondruška V. – Královražda na Křivoklátě
Kalkus Z. – Kuba, skrytá perla Karibiku
Teruel M. – Odysseus
Rejmer M. – Bláto sladší než med
Čechová D. – Jedna z pěti
Mélissa da Costa – Adresa naděje
Moestl B. – Dračí chrám
Belica M. – Naši lidé v Kaddáfího Libyi
Hanáčková E. – Pravopis pro všechny
Ivey E. – Krajina ledu
Miholková M. – Poskvrněná
Březina O. – Básnické spisy
Motl S. – Oprátka pro krásnou Veru
Sabuchová A. – Šeptuchy
Provazník J. – Každá změna je k horšímu
Halík T. – Odpoledne křesťanství
Prokop J. B. – František Štěpán Lotrinský

Pro děti

Jurková P. – Eliška andílek
Křišťanová D. – Kuk!...Hádej! lesní zvířátka
Rožnovská L. – Pohádníček
Křišťanová D. – 101 báječných aut a strojů

Vážení a milí čtenáři, přináším tímto informace z Charity Kamenice nad Lipou a srdečně vás zdravím

– Změna názvu a nové logo

Od 1. 1. 2022 došlo v celé česko-budějovické diecézi ke změně ná-

zvu Charit. Ve všech případech došlo k vypuštění přívlastku farní, oblastní, městská. Farní charita Kamenice nad Lipou se tedy přejmenovala na Charitu Kamenice nad Lipou. Podoba nového loga symbolizuje plamenný kříž, kterým se identifikují Charity po celém světě.

– Tříkrálová sbírka 2022 – výtěžek 286.044,- Kč

8. ledna proběhla po roce odmlky Tříkrálová sbírka tradičním způsobem, za což jsme všichni velmi rádi. V okolí Kamenice nad Lipou se vybíralo celkem do 59 zapečetěných kasiček a výtěžek je opravdu úctyhodný a překonal o 40.993,- Kč rok 2020. Největší poděkování si zaslouží všichni, kdo se na přípravách a průběhu podílí, zejména jsou to malí koledníci a jejich vedoucí skupinek, kteří nezištně věnují svůj volný čas pro dobrou věc. Sbírký se v jeden den zúčastnilo +/- 200 dobrovolníků. Díky patří také všem, kdo malé koledníky přivítal a obdaroval je finančním darem a v neposlední řadě všem, pro které je naše práce smysluplná a vkládají nám svou důvěru ať svou pomocí nebo myšlenkou. Za vše velké díky.

65% výtěžku se vrátí zpět do naší oblasti a my díky němu podpoříme naše činnosti, zejména pečovatelskou službu, klub seniorů, půjčovnu kompenzačních pomůcek a také podpoříme mimořádnou pomocí osoby v nouzi.

Antonka	3 080 Kč	Křeč	27 520 Kč
Babín, Drachov	4 600 Kč	Lhota-Vlasenice	9 620 Kč
Benešov, Dobešov, Vackov	4 033 Kč	Lidmaň	5 142 Kč
Bohdalín	9 875 Kč	Mirotín, Betlém, Vrše, Hutě	3 665 Kč
Bořetín	5 380 Kč	Mnich	7 454 Kč
Březí, Nová Ves, Johanka	2 920 Kč	Nová Včelnice	22 562 Kč
Březina	3 171 Kč	Pravíkov	1 712 Kč
Černovice	34 097 Kč	Rodinov	10 407 Kč
Drunče	2 692 Kč	Svatava, Lhotka	1 630 Kč
Gabrielka	2 123 Kč	Těmice	14 060 Kč
Hojovice	8 258 Kč	Včelnička	7 659 Kč
Chválkov	2 703 Kč	Vlkosovice, Panské Mlýny, Cihelny	7 625 Kč
Kamenice nad Lipou	78 774 Kč	Vodná, Kutlov, Rachačky	3 313 Kč
		Žďár	1 969 Kč

Výtěžek podle obcí:

Zdroj: vlastní zdroj

2 001	47 099,00 Kč
2 002	61 303,00 Kč
2 003	75 149,00 Kč
2 004	63 362,00 Kč
2 005	91 201,00 Kč
2 006	96 486,00 Kč
2 007	106 222,00 Kč
2 008	99 537,00 Kč
2 009	111 275,00 Kč
2 010	121 671,00 Kč
2 011	127 355,00 Kč
2 012	126 799,00 Kč
2 013	129 642,00 Kč
2 014	142 911,00 Kč
2 015	162 522,00 Kč
2 016	182 466,00 Kč
2 017	205 542,00 Kč
2 018	218 679,00 Kč
2 019	220 064,00 Kč
2 020	245 051,00 Kč
2 021	162 139,00 Kč
2 022	286 044,00 Kč

– Naše služby

Nadále fungují všechny naše činnosti. V případě potřeby či dotazů nás kontaktujte.

- Terénní pečovatelská služba – 733 755 837
- Půjčovna kompenzačních pomůcek – 733 755 837
- Senior Taxi – 731 402 838
- Senior Klub – 730 526 883
- Dobromysl, obchod + sběrna pro čistírnu a prádelnu – 730 526 883

J. Koubová, www.kamenice.charita.cz

Bitva u Jankova 1645

recenze knihy

Dopadl jako Kec u Jankova... praví přísloví, používané dříve mnohem častěji než v současnosti. Z lidí, kteří je slyšeli, zřejmě jen někteří pocítili vnitřní potřebu klást otázky: kdo byl onen Kec, kde leží Jankov, kdy a v jakých souvislostech dopadl tak jak dopadl? Pro odpovědi je nutný návrat na pomezí středních a jižních Čech, kde se 6. března 1645, v územním perimetru mezi obcemi Jankov, Ratměřice, Nosákov a Odlochovice, odehrála významná bitva mezi vojáky císařské a švédské armády. Tento krvavý střet je podrobně popsán v devátém svazku edice Útrapy a hrůzy třicetileté války.

Mgr. Lukáš Sláma kompaktně popisuje příslušné politické souvislosti i strategické operace mezi císařskou a švédskou armádou vrcholící bitvou u Jankova. Na základě jeho analýzy lze důkladně proniknout do drsného světa vojenství v 17. století, v němž zasazuje generála - polního maršála a velitele jezdecky císařské armády, jímž byl Johann von Götz, později lidově řečený Kec, do reálií třicetileté války. Výsledně je Johannu von Götz přiřknuta poněkud střízlivější role než jakou dosud zaujímal v dějinném povědomí. Autor dokazuje, že hlavními protagonisty celkového dění byli vrchní velitelé obou armád – v bitvě vítězný Lennart Torstensson, hrabě z Ortaly a Melchior von Hatzfeld, hrabě z Gleichenu, který 6. března 1645 ve večerních hodinách v prostoru u Jankova vložím svého kordu do rukou vítěze potvrdil čestnou kapitulaci. V tento okamžik však byl Johann von Götz již mrtev, neboť zahynul při střetnutí svého jezdeckého sboru se švédskou pěchotou v době, kdy se zdálo, že se válečná fortuna přikloní na císařskou stranu. Autor výsledek bitvy oprávněně připisuje převaze Torstenssonovy strategické koncepce (z důvodu chronického revmatického onemocnění se polní maršál zdržoval poněkud stranou bitevní vravy) a včasné improvizace nad řetězcem postupně se vršících chyb vrchního velitele císařské armády i jeho velících důstojníků. V povědomí současníků a jejich potomků však nejvíce utkvěl tragický osud muže, který v čele svých jezdců zřejmě prokázal natolik mimořádnou statečnost, že na jeho smrt bylo vzpomínáno po staletí.

Dalším kladem publikace je soubor textových medailonů obsahujících informace o několika desítkách Götzových současníků různého společenského postavení, konfesijního zaměření a vojenských hodností. Informa-

tivní i vizuální podobu knihy také utvářejí mapy a plány, na kterých jsou podrobně nakresleny přesuny obou armád, jejich postavení na počátku bitvy i během obou fází jejího průběhu. Barevná fotografická příloha je výběrem obzvlášť reprezentativní – mj. obsahuje snímky unikátně dochovaných plukovních standart císařské armády z bitvy u Jankova (Armémuseum Stockholm), náhrobní desky Johanna von Götz (klášter benediktinů v Emauzích, Praha) a pietního památníku v současnosti stojícího v katastru obce Jankov. V textové příloze zaujme překlad obsáhlé zprávy, kterou čtyři dny po bitevním střetnutí napsal (nechal napsat?) v městečku Černovice vítězný Lennart Torstensson švédské královně Kristině. Datum zprávy 27. února (!) 1645 vybízí k zamyšlení – i v případě, že by Torstensson zvolil dataci (autor tuto informaci na str. 30 publikuje) dle juliánského kalendáře (rozdíl deseti dnů oproti dataci gregoriánského kalendáře) pak je přirozené se ptát: proč ve zprávě není uvedeno datum 28. února?

V knize *Bitva u Jankova 6. 3. 1645* lze nalézt odpověď nejen na otázku, jak dopadl Kec u Jankova? Johann von Götz zemřel věrný vojenské přísaze. Mgr. Lukáš Sláma prokázal, že bitva u Jankova byla jedním z nejvýznamnějších střetů v zemích Koruny české a zároveň popsal navazující souvislosti, které posléze ovlivnily mocenskou konstelaci – o tři roky později byl podepsán Vestfálský mír, kterým byla třicetiletá válka ukončena. V Jankově a okolí je historická paměť ohledně krvavé události z roku 1645 vnímána i v současnosti. Prostřednictvím finanční podpory obce, firmy z regionu a odborné instituce tak mohla být tato zdařilá publikace vydána.

Lukáš Sláma: Bitva u Jankova 6. 3. 1645, ISBN:978-80-88030-60-7 (VEDUTA), 978-80-7561-314-1 (UJEP), 104 str. + 24 str. barevné přílohy, 1. vyd., Bohumír Němec – VEDUTA, nakladatelství a vydavatelství, České Budějovice 2021.

Autor textu: Stanislav Vaněk

Masopust

Lesy Marek Vám nabízí:

VÝKUP
dřeva
TĚŽBA

PALIVOVÉ
dříví

Volejte: **777 787 071**

**Rozšiřujeme naši
zemědělskou výrobu!**

**ZEMĚDĚLSKÉ
pozemky**

si od Vás rádi
pronajmeme
nebo od Vás za solidní cenu
vykoupíme

BEZPLATNÉ PRÁVNÍ A SOCIÁLNÍ PORADENSTVÍ

Poradíme Vám v životních situacích, kdy člověk potřebuje právní a sociální pomoc, ale neví, kde ji získat.

Cílem je pomoci každému člověku, zejména na Černovicku a okolí, lépe se orientovat v právním systému České republiky a usnadnit vám nalezení pomoci, která odpovídá vašemu problému.

Informace podá Petr Hradecký
tel. 602 126 491, e-mail: pravniporadenstvi1@seznam.cz

Citát

Každý, koho potkáš, svádí bitvu, o které nevíš vůbec nic.
Proto buď vždy laskavý.

Informace o nové aplikaci pro svoz odpadů

Pokud máte telefon s operačním systémem Android, můžete si nově stáhnout Sompo – Kalendář. Najdete ji v Google play a je zdarma. Aplikace Vás upozorní na to, že další den se bude vyvážet některá z popelnic v systému D2D.

UHLÍ
v zastřešené hale

BERÁNEK
BENAP s.r.o.
Jindřichův Hradec

**NEJLEVNĚJŠÍ
UHLÍ
JARO 2022**

Hnědé:
Bílina (Ledvice) / Most
kostka, ořech I., ořech II.

Černé: kostka, ořech I.,
kovářské, koks

Brikety německé:
Rekord 4" 10 - 11 cm
Union 3" 7 - 8 cm
Rekord 2" 5 - 6 cm

Denně prodej a objednávky:
J. Hradec, Jarošovská 1339/II
Po - Pá 7.00 - 15.00 hod.

Brikety dřevěné:
balení 25 kg

Doprava od 10q ZDARMA

384 321 288
777 321 288
www.uhliberanek.cz

**SKLÁDÁNÍ PÁSOVÝM
DOPRAVNÍKEM**

PRODEJ A SERVIS ZAHRADNÍ TECHNIKY

**PROVOZOVNA:
BEZRUČOVA 303, ČERNOVICE 394 94**

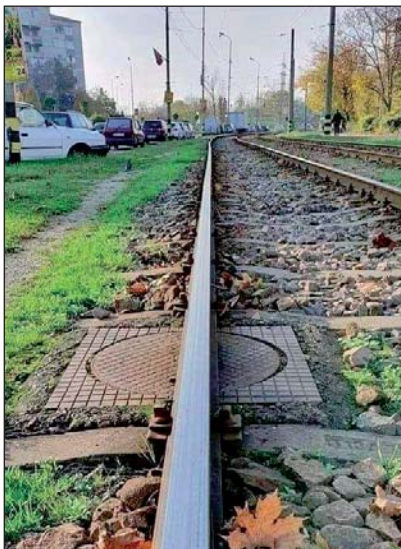
- Prodej sekaček, motorových pil, křovinořezů atd.
- Prodej vybavení na zahradu značek Fiskars a Wolf Garten
- Prodej náhradních dílů
- Profesionální servis veškeré zahradní techniky všech značek, včetně zahradních traktorů
- Broušení řetězů motorových pil, žacích nožů sekaček a traktorů, lišt plotových nůžek
- Revize motorových pil, křovinořezů a sekaček
- Odborné poradenství, praxe v oboru již 25 let

Kontakt: **Zbyněk Ticháček**
tel.: **774 127 942**
e-mail: servis.tichacek@seznam.cz

Život tropí hlouposti a my je fotografujeme 35.

Zajištěný poklop, zvedne bájný Kyklop.

A kdyby tam nějak vlez, tak i třeba Herkules.

Jan Podhola

Černovicko – dvouměsíčník Města Černovice, periodický tisk územního samosprávného celku, anonymy neuveřejňujeme. Řídí redakční rada, která si vyhrazuje právo vybrat k otištění příspěvky pisatelů podle potřeb. Příspěvky představují názory a postoje pisatelů. Uzávěrka vždy 20. každý sudý měsíc. Č. 1. 2022, den vydání 13. 1. 2022. Adresa: Město Černovice, Mariánské nám. 718, 394 94 Černovice, IČO 248037, tel. 565 492 102, 565 492 959 – městská knihovna, e-mail: knihovna@mestocernovice.cz. Odpovědná redaktorka V. Šenoltová. Registrováno na MK ČR E 22562. Náklad 400 ks. Tiskne Nová tiskárna Pelhřimov, spol. s r. o., www.ntp.cz.